

Súd: Okresný súd Bratislava I
Spisová značka: 11Csp/22/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1117209347
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 02. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martina Líšková
ECLI: ECLI:SK:OSBA1:2022:1117209347.14

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava I, sudkyňou JUDr. Martinou Líškovou, v spore žalobcu: Západoslovenská distribučná, a. s. so sídlom Čulenova 6, 816 47 Bratislava, IČO: 36 361 518, proti žalovaným: I. G.. L. G., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom H. H. XXXX/XX, XXX XX H., II. F.. O. G., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom G. XXX/X, XXX XX S., žalovaní v I. a II. rade zastúpení JUDr. Bohdanom Hubáčom, advokátom, Jedľová 2644/15, 900 31 Stupava, III. L. H., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom S. XXXX/XB, XXX XX Bratislava, o zaplatenie 1.580,17 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Súd konanie proti žalovanej v I. rade **z a s t a v u j e**.

II. Súd **p r i p ú š ť a** zmenu žaloby požadovanú žalobcom v podaní nazvanom „Ospravedlnenie neúčasti na pojednávaní a súhlas s konaním v neprítomnosti - sp. zn. 11Csp/22/2017“ zo dňa 15.09.2021, doručenom súdu dňa 16.09.2021, tak, že petit žaloby bude znieť: „Žalovaný v II. rade a žalovaná v III. rade sú povinní spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi sumu 1.580,17 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,00% ročne od 06.01.2019 do zaplatenia, do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Žalobcovi sa priznáva náhrada trov konania v rozsahu 100%.“

III. Súd žalobu **z a m i e t a**.

IV. Žalovaní v I., II. a III. rade majú voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%, o výške ktorých rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou zo dňa 05.04.2017, doručenou Okresnému súdu Bratislava I dňa 11.04.2017, domáhal od žalovaného zaplatenia sumy 1.580,17 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05% ročne zo sumy 1.580,17 eur od 12.11.2015 do zaplatenia, ako aj náhrady trov konania, titulom škody vzniknutej žalobcovi neoprávneným odberom elektrickej energie v období od 01.05.2012 do 30.04.2015 na odbernom mieste: byt č. 1 na 1. p. v bytovom dome súp. č. XXXX, na S. W. Č.. X/B I. G. - N. S., číslo odberného miesta: XXXXXXXXXXXX (ďalej len „škoda“), pôvodným žalovaným K. G., nar. XX.XX.XXXX, naposledy bytom H. XXXX/X, XXX XX H. (ktorý počas sporu zomrel dňa 04.09.2018 - vid' body 7. a 8. odôvodnenia rozsudku /ďalej len „pôvodný žalovaný“/) bez uzavretej zmluvy o združenej dodávke elektriny v zmysle § 46 ods. 1 písm. a) bod 2., ods. 2 zákona č. 251/2012 Z. z. o energetike a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom v rozhodnom čase, vypočítanej podľa § 1 Vyhlášky Ministerstva hospodárstva Slovenskej republiky č. 292/2012 Z. z., ktorou sa ustanovuje spôsob výpočtu škody spôsobenej neoprávneným odberom elektriny v znení účinnom v rozhodnom čase, na základe čoho žalobca vystavil pôvodnému žalovanému za škodu vzniknutú neoprávneným odberom elektrickej energie Vyúčtovanie č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 12.10.2015, splatné dňa 11.11.2015, na sumu 1.580,17 eur. Podkladmi pre vyúčtovanie boli Protokol o zistení neoprávneného odberu v zmysle zákona

o energetike zo dňa 30.04.2015 (číslo záznamu 004720) vrátane fotografickej dokumentácie, a Výpočet škody spôsobenej neoprávneným odberom elektriny podľa zákona č. 251/2012 Z. z. v znení neskorších predpisov zo dňa 30.04.2015 (číslo spisu 004720, XXXXXXXXXXXX). Pôvodný žalovaný dlžnú sumu neuhradil do lehoty splatnosti vyúčtovania a ani po zaslaní mu písomnej výzvy na zaplatenie - Pokusu o zmier zo dňa 12.10.2015.

2. Súd žalobe (návrhu na vydanie platobného rozkazu) v celom rozsahu vyhovel vydaním Platobného rozkazu Okresného súdu Bratislava I č. k. 11Csp/22/2017-18 zo dňa 15.06.2017, proti ktorému podal pôvodný žalovaný včas odpor s vecným odôvodnením.

3. Z dôvodu včas podaného odporu proti platobnému rozkazu s vecným odôvodneným pôvodným žalovaným súd zrušil Platobný rozkaz Okresného súdu Bratislava I č. k. 11Csp/22/2017-18 zo dňa 15.06.2017 podľa ustanovenia § 267 ods. 3 CSP Uznesením Okresného súdu Bratislava I č. k. 11Csp/22/2017-39 zo dňa 25.05.2018.

4. Pôvodný žalovaný v Odpore proti platobnému rozkazu zo dňa 30.06.2017, doručenom súdu dňa 03.07.2017, tvrdil, že žalobca si nárok uplatnený žalobou uplatnil voči žalovanému výlučne len na základe ním jednostranne vypracovaných dokumentov (listín), a to konkrétne: a) Protokol o zistení neoprávneného odberu v zmysle zákona o energetike zo dňa 30.04.2015, b) Výpočet škody spôsobenej neoprávneným odberom elektriny podľa zák. č. 251/2012 Z. z., c) Výzva na úhradu škody spôsobenej neoprávneným odberom elektriny zo dňa 12.10.2015, d) Pokus o zmier zo dňa 12.10.2015, e) fotodokumentácia bytového domu a elektromeru, pričom v prípade fotografií elektromeru tieto neobsahujú dátum vyhotovenia fotografií. Pôvodný žalovaný uviedol, že predmetný byt (odberné miesto) skutočne bol v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov pôvodného žalovaného a jeho manželky O. G., avšak len v období od roku 2001 do roku 2008, kedy predmetný byt previedol pôvodný žalovaný s manželkou do vlastníctva tretej osoby Ing. O. G., bytom G. X, XXX XX S.. O pravdivosti týchto tvrdení predložil pôvodný žalovaný vo forme príloh k odporu proti platobnému rozkazu nasledujúce listiny: Zmluvu o výstavbe bytu zo dňa 08.02.2001 (o nadobudnutí bytu do vlastníctva pôvodného žalovaného) a Darovaciu zmluvu zo dňa 25.04.2008 (o nadobudnutí bytu do vlastníctva Ing. O. G.). Pôvodný žalovaný poukázal na to, že v období od roku 2001 do roku 2008, kedy bol vlastníkom bytu, nikdy ako jeho vlastník byt fakticky neužíval, nezdržoval sa v ňom, nebýval v ňom a nebol nikdy v ňom prihlásený na trvalý pobyt. Trvalo žije, býva a je prihlásený na trvalý pobyt, počas celého rozhodného obdobia v tomto spore až do dnešného dňa, na adrese H.F. XXXX/X, XXX XX H.. Dôkazom toho je aj tá skutočnosť, že žiadny z dokumentov (viď listinné dôkazy priložené k žalobe) doručovaných pôvodnému žalovanému zo strany žalobcu na adresu predmetného bytu (odberného miesta) neboli mu nikdy doručené a s týmito sa oboznámil až po doručení platobného rozkazu z prílohami zo strany súdu na jeho adresu trvalého bydliska H. XXXX/X, XXX XX H.. Pôvodný žalovaný uviedol, že nemal nikdy so ZSE Energia, a. s. ako dodávateľom elektriny, ani so žalobcom ako prevádzkovateľom prenosovej sústavy uzatvorenú žiadnu zmluvu o pripojení do prenosovej sústavy alebo zmluvu o dodávke elektriny v zmysle § 26 zákona č. 251/2012 Z. z. Pôvodný žalovaný objasnil, že od momentu nadobudnutia predmetného bytu (odberného miesta) do jeho vlastníctva v roku 2001 až do nadobudnutia bytu do vlastníctva Ing. O. G. v roku 2008, užívala predmetný byt, na základe osobitného zmluvného vzťahu s pôvodným žalovaným, len pani L. H., nar. XX.XX.XXXX (poznámka súdu: terajšia žalovaná v III. rade), a prípadne iné jej blízke osoby. Na základe a titulom práva užívať predmetný byt (odberné miesto) uzatvárala a mala uzatvorené všetky zmluvy podľa zákona č. 251/2012 Z. z. ohľadne dodávky elektriny do predmetného bytu (odberného miesta) v období rokov 2001 až 2008 so ZSE Energia, a. s. a so žalobcom výlučne pani L. H. (poznámka súdu: terajšia žalovaná v III. rade). Pôvodný žalovaný, hoci vlastník predmetného bytu (odberného miesta) v období rokov 2001 až 2008, nemal nikdy počas obdobia, v ktorom bol vlastníkom predmetného bytu, právne postavenie odberateľa elektriny v domácnosti (v predmetnom byte ako odbernom mieste) v zmysle § 2 a § 26 zákona č. 251/2012 Z. z. Rovnako z uvedeného vyplýva, že pôvodný žalovaný, hoci vlastník predmetného bytu (odberného miesta) v období počnúc momentom nadobudnutia tohto bytu do vlastníctva a končiac 30.04.2015 (žalobcom tvrdený koniec neoprávneného odberu) fakticky neodoberal ani objektívne nemohol fakticky odoberať elektrinu v predmetnom byte (odbernom mieste). Všetky uvedené skutočnosti ohľadne pôvodného žalovaného a v celom rozsahu vzťahujú aj na manželku pôvodného žalovaného pani O. G.. S odkazom na ustanovenia § 46 ods. 1 a 2 zákona č. 251/2012 Z. z. pôvodný žalovaný tvrdil, že ako vlastník predmetného bytu (odberného miesta) len do roku 2008, ktorý tento byt fakticky nikdy neužíval, nezdržoval sa v ňom, nebýval v ňom a nebol nikdy v ňom prihlásený na trvalý pobyt, nemal ani len teoretickú možnosť jeho konaním

alebo nekonaním naplniť znaky konania považovaného zákonom (§ 46 ods. 1 zákona č. 251/2012 Z. z.) za neoprávnený odber elektriny v predmetnom byte (odbernom mieste), a tak spôsobiť žalobcovi ním výlučne len tvrdenú a ničím nepreukázanú škodu (ani čo do právneho dôvodu vzniku škody a ani čo do jej výšky) uplatnenú v tomto konaní, a to neoprávneným odberom elektriny v predmetnom byte (odbernom mieste) v období od 01.05.2012 do 30.04.2015, t. j. v období, v ktorom predmetný byt (odberné miesto) pôvodný žalovaný už nevladl a nemal tak prístup k odbernému miestu viac ako štyri roky. Napriek týmto skutočnostiam žalobca účelovo a bez akýchkoľvek dôkazov uplatnil v tomto konaní voči pôvodnému žalovanému nárok na náhradu škody spôsobenú mu, ak vôbec, neoprávneným odberom elektriny v predmetnom byte (odbernom mieste), a to neznámou treťou osobou, ktorú žalobca zjavne nevedel a nevie identifikovať. Pôvodný žalovaný mal za to, že nie sú vo vzťahu k nemu, ako údajne zodpovednej osobe za škodu spôsobenú neoprávneným odberom elektriny v predmetnom byte (odbernom mieste), splnené predpoklady vzniku zodpovednosti (1. porušenie právnej povinnosti, 2. existencia škody, 3. príčinná súvislosť medzi porušením právnej povinnosti a škodou, 4. zavinenie). Pôvodný žalovaný vzniesol námietku neexistencie jeho pasívnej legitimácie v tomto spore majúc za to, že ako vlastník predmetného bytu len do roku 2008, ktorý nemal právne postavenie odberateľa elektriny v predmetnom byte (odbernom mieste) v žalobcom tvrdenom období neoprávneného odberu elektriny od 01.05.2012 do 30.04.2015, nie je vecne ani procesne pasívne legitimovaný v tomto spore. S poukazom na ustanovenia § 106 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka a judikatúru (podľa ktorej za samostatné nároky na náhradu škody treba považovať nároky z dvoch i viacerých oddeliteľných škodových udalostí, a to i keď ide o opakovanie toho istého porušenia právnej povinnosti medzi tými istými subjektmi, a z hľadiska premlčania preto nároky na náhradu škôd vznikajúcich a narastajúcich pokračujúcim porušovaním tej istej právnej povinnosti nemožno považovať za jediný neoddeliteľný nárok na náhradu škody, ktorý by vznikol až po skončení porušovania právnej povinnosti alebo po zavŕšení celkovej škody, ale za samostatné nároky, pri uplatňovaní ktorých začína plynúť premlčacia doba, len čo sa poškodený o vzniknutých škodách dozvedel.) vzniesol pôvodný žalovaný z opatrnosti aj námietku premlčania údajného nároku žalobcu na náhradu škody spôsobenú neoprávneným odberom elektriny v predmetnom byte (odbernom mieste) uplatneného v tomto konaní. Dôvodil, že žalobcovi vznikla údajná škoda neoprávneným odberom elektrickej energie v predmetnom byte (odbernom mieste) údajne počnúc (prvýkrát) dňom 01.05.2012 a opakovane vznikala tým istým údajným porušením právnej povinnosti každým ďalším dňom až do dňa 30.04.2015. Žalobca sa o tejto škode dozvedel už dňa 30.04.2015 a nakoľko si uplatnil nárok na náhradu tejto škody podaním žaloby na súde až dňa 11.04.2017, učinil tak po uplynutí premlčacej doby vzťahujúcej sa na časť ním uplatneného nároku. Považujúc nárok žalobcu uplatnený v tomto konaní za nedôvodný čo do jeho výšky aj čo do titulu (právneho dôvodu) jeho vzniku, neexistujúci a voči pôvodnému žalovanému uplatnený účelovo a v rozpore s dobrými mravmi, žiadal žalobcu v celom rozsahu zamietnuť do nedôvodnú a priznať pôvodnému žalovanému nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

5. Žalobca sa vyjadril k odporu pôvodného žalovaného proti platobnému rozkazu v Odpovedi na výzvu súdu zo dňa 16.08.2018, doručenej súdu dňa 20.08.2018. K námietke pôvodného žalovaného, že v čase neoprávneného odberu elektriny na odbernom mieste (01.05.2012 - 30.04.2015) už nebol vlastníkom predmetnej nehnuteľnosti (odberného miesta), pretože ju previedol Darovacou zmluvou zo dňa 25.04.2008 na Ing. O. G., žalobca uviedol, že podľa čiastočného výpisu z LV č. XXXX vyhotoveného dňa 17.08.2018 (ktorý žalobca predložil ako prílohu tohto vyjadrenia), je k tomuto dňu evidovaný ako vlastník nehnuteľnosti stále pôvodný žalovaný s manželkou kontinuálne od roku 2001, pričom titul nadobudnutia je uvedený: Kúpna zmluva V-XXXX/XXXX zo dňa 24.10.2001. K tvrdeniu pôvodného žalovaného, že nemal so ZSE Energia, a. s. ako dodávateľom elektriny uzatvorenú zmluvu o dodávke elektriny, žalobca uviedol, že podľa zistení od ZSE Energia, a. s. mal pôvodný žalovaný ako odberateľ elektriny uzatvorenú Zmluvu o združenej dodávke elektriny (ďalej len „zmluva“) so ZSE Energia, a. s. ako dodávateľom elektriny v období od 01.07.2007 do 19.06.2010 a bola ukončená odstúpením od zmluvy z dôvodu neuhradenia záväzkov pôvodného žalovaného voči dodávateľovi elektriny. Zmluva bola ukončená so stavom 37 833 kWh. Zmluva o dodávke elektriny bola uzatvorená s pôvodným žalovaným, avšak podľa odpovede od ZSE Energia, a. s. boli faktúry zasielané pani L. H. (terajšej žalovanej v III. rade), ktorá bola platiteľkou elektriny. Nie je však vylúčené, že určité úhrady za elektrinu uhradil aj pôvodný žalovaný. Žalobca zaslal ZSE Energia, a. s. aj žiadosť o zaslanie písomných podkladov k uvedeným skutočnostiam, avšak ku dňu spísania tohto vyjadrenia neboli žalobcovi doručené. Žalobca uviedol, že ich predloží súdu bezodkladne po ich obdržaní. Žalobca ďalej uviedol, že na odbernom mieste vykonal kontroly v dňoch 06.08.2013, 27.01.2014, 19.08.2014, 20.10.2014 a 02.03.2015, vždy bezvýsledne z dôvodu neprístupného a uzamknutého elektromera. Dňa 08.04.2015 bol pôvodnému

žalovanému zaslaný list, ktorým bol vyzvaný na sprístupnenie odberného miesta a vykonanou kontrolou dňa 30.04.2015 bol zistený neoprávnený odber elektriny so stavom elektromera č. XXXXXXXX - 51 660,5 kWh. Elektromer bol pri zistení neoprávneného odberu zdemontovaný z odberného miesta. Od 19.06.2010 nie je na odbernom mieste evidovaná žiadna uzatvorená zmluva o dodávke elektriny. Žalobca na preukázanie týchto tvrdení predložil vo forme príloh k vyjadreniu tieto listiny: fotografiu elektromera č. XXXXXXXX so stavom 51 660,5 kWh s dátumom vyhotovenia 30.04.2015, výsledky odpočtov elektromera č. XXXXXXXX, výpis z evidencie odberateľov k odbernému miestu (stromový diagram), výzvu na umožnenie prístupu k odbernému miestu, vyúčtovaciu faktúru k odbernému miestu ku dňu skončenia zmluvy 19.06.2010. Žalobca objasnil výpočet náhrady škody, ktorý vychádza z § 1 ods. 4 Vyhlášky MH SR č. 292/2012 Z. z., ktorou sa ustanovuje spôsob výpočtu škody spôsobenej neoprávneným odberom elektriny. Žalobca vychádzal pri výpočte škody zo stavu elektromera č. XXXXXXXX, nakoľko od ukončenia zmluvy (19.06.2010) elektromer zaznamenával spotrebu. Pri zistení neoprávneného odberu dňa 30.04.2015 bol stav elektromera 51 660 kWh. Škoda bola vypočítaná za počet dní 1095 dní - 3 roky spätne odo dňa zistenia neoprávneného odberu. Celková spotreba elektriny počas trvania neoprávneného odberu bola 6972 kWh (stav elektromera ku dňu zistenia neoprávneného odberu - 51 660 kWh mínus stav k poslednému odpočtu 41 688 kWh). Škoda tak bola pôvodnému žalovanému vyčíslená ako skutočne vzniknutá škoda na základe objektívnych a spoľahlivých podkladov a bol daný postup na spôsob výpočtu škody podľa vyhlášky. K takto vypočítanej škode pripočítal žalobca nevyhnutné náklady prevádzkovateľa sústavy spojené so zisťovaním a s odstránením neoprávneného odberu elektriny podľa § 1 ods. 7 vyhlášky. Na margo tvrdenia pôvodného žalovaného o nevykonaní opatrení žalobcom na odvrátenie škody odpojením odberného miesta, žalobca uviedol, že mu zo žiadneho právneho predpisu nevyplýva povinnosť odpájať miesta od elektrickej energie ihneď po ukončení zmluvy o dodávke elektriny, a keďže je jediným prevádzkovateľom distribučnej sústavy na území západného Slovenska, má z tohto titulu na starosti niekoľko desiatok, až stotisíc odberných miest, a nie je možné od neho spravodlivo žiadať, aby pristupoval k odpájaniu odberných miest ihneď v deň ukončenia zmluvy. Ďalej dôvodil, že samotné ukončenie zmluvy k určitému odbernému miestu ešte samo o sebe neznamená automaticky existenciu neoprávneného odberu, nakoľko na to, aby k neoprávnenému odberu dochádzalo, musí nastať aj reálny odber elektriny, ktorý nemožno dopredu vedieť, či reálne aj nastane. V mnohých prípadoch po ukončení zmluvy si odberateľ uzavrie novú zmluvu s iným dodávateľom, a nie je hospodárne odpojiť takéto odberné miesto a neskôr ho opäť pripojiť. Naopak ten, kto chce odoberať elektrinu ako odberateľ elektriny, má zo zákona povinnosť uzatvoriť zmluvu o dodávke elektriny. Bez bližšieho zdôvodnenia s logickým pochopom žalovaný označil námietku premičania vznesenú pôvodným žalovaným v odpore proti platobnému rozkazu za neopodstatnenú poukazujúc iba na znenie § 106 Občianskeho zákonníka. Záverom svojho vyjadrenia navrhol žalobca súdu, aby z dôvodu nových skutočností uvedených pôvodným žalovaným v odpore proti platobnému rozkazu na objasnenie skutočností, kto na odbernom mieste skutočne odoberal elektrinu (či pôvodný žalovaný, nájomca alebo údajný nový vlastník predmetného bytu) pripustil, aby do konania pristúpili na strane žalovaného ďalšie subjekty podľa § 79 CSP: F. O. G., nar. XX.XX.XXXX, bytom G. X, XXX XX S. a L. H., nar. XX.XX.XXXX, bytom N. XX, XXX XX G..

6. Uznesením Okresného súdu Bratislava I č. k. 11Csp/22/2017-71 zo dňa 30.08.2018 súd v zmysle ustanovenia § 79 CSP pripustil, aby do konania pristúpili Ing. O.M. G., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom S. XXXX/X G., G., ako žalovaný v II. rade, a L. H., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom S. XXXX/X G., G., ako žalovaná v III. rade.

7. Žalovaný v II. rade (F. O. G.) v Oznámení zo dňa 12.11.2018, doručenom súdu dňa 16.11.2018, oznámil súdu, že pôvodný žalovaný (po právoplatnosti uznesenia č. I. 71 žalovaný v I. rade) K. G.Á. zomrel dňa 04.09.2018 a predložil aj jeho úmrtný list.

8. Po právoplatnom skončení konania o dedičstve po nebohom pôvodnom žalovanom (po právoplatnosti uznesenia č. I. 71 po nebohom žalovanom v I. rade) a zistení dedičky po ňom (jeho pozostalej manželky), ktorá nadobudla po ňom dedičstvo v celosti, súd Uznesením Okresného súdu Bratislava I č. k. 11Csp/22/2017-116 zo dňa 27.05.2019, rozhodol podľa § 63 ods. 2 CSP, že pokračuje v konaní s jeho dedičkou O. G.H., nar. XX.XX.XXXX, bytom H.Š. XXXX/X, H., ako novou žalovanou v I. rade.

9. K vyjadreniu žalobcu zo dňa 16.08.2018, doručeného súdu dňa 20.08.2018 (bod 5. odôvodnenia rozsudku) sa vyjadril žalovaný v II. rade (F. O. G.) podaním zo dňa 20.02.2019, doručeným súdu dňa 21.02.2019. Žalovaný v II. rade poukázal na to, že žalobca v jeho vyjadrení neuvádza a bližšie

nešpecifikuje, či na zaplatenie titulom náhrady údajnej škody spôsobenej neoprávneným odberom elektrickej energie v predmetnom odbernom mieste uplatňuje voči žalovanému v I. rade, žalovanému v II. rade a žalovanému v III. rade spoločne alebo voči každému z nich jednotlivo a v akej časti tohto nároku. Ďalej uviedol, že podľa jemu dostupných informácií predmetný byt (odberné miesto) bol v bezpodielovom spoluvlastníctve pôvodného žalovaného (po právoplatnosti uznesenia č. I. 71 do právoplatnosti uznesenia č. I. 116 žalovaného v I. rade) K. G. a jeho manželky O. G. len v období od roku 2001 do roku 2008. V roku 2008 predmetný byt previedol K. G. spolu s manželkou do vlastníctva žalovaného v II. rade Ing. O. G.. Ako dôkazy o pravdivosti jeho tvrdení predložil žalovaný v II. rade ako prílohy k tomuto vyjadreniu: Zmluvu o výstavbe bytu zo dňa 08.02.2001 (o nadobudnutí predmetného bytu do vlastníctva pôvodného žalovaného K. G.) a Darovaciu zmluvu zo dňa 25.04.2008 (o nadobudnutí predmetného bytu do vlastníctva žalovaného v II. rade F. O. G.H.) (poznámka súdu: obe listiny už sú súčasťou spisu a boli predložené pôvodným žalovaným v jeho odpore proti platobnému rozkazu). Žalovaný v II. rade uviedol, že predmetný byt (odberné miesto) bol v jeho vlastníctve v období od roku 2008 do roku 2018, kedy predmetný byt odplatne previedol do vlastníctva tretej osoby, o čom predložil vo forme prílohy k vyjadreniu čiastočný výpis z LV č. XXXX, k. ú. N. S.. Žalovaný v II. rade oznámil súdu, že v rozhodnom období od 01.05.2012 do 30.04.2015, za ktoré si žalobca uplatňuje nárok na náhradu škody za neoprávnený odber elektriny v predmetnom byte, žalovaný v II. rade predmetný byt fakticky neužíval, nezdržoval sa v ňom, nebýval v ňom a nebol v ňom prihlásený na trvalý pobyt. V rozhodnom období nemal so spoločnosťou ZSE Energia, a. s. ako dodávateľ elektriny, ako ani so samotným žalobcom ako prevádzkovateľom prenosovej sústavy uzatvorenú žiadnu zmluvu či už o pripojení do prenosovej sústavy alebo zmluvou o dodávke elektriny v zmysle § 26 zákona č. 251/2012 Z. z. Neexistenciu zmluvy uzatvorenej tak medzi žalovaným v I. rade ako aj žalovaným v II. rade na strane odberateľa elektrickej energie so spoločnosťou ZSE Energia, a. s. ako dodávateľom elektriny samotným žalobcom v rozhodnom období potvrdzuje aj sám žalobca v jeho žalobe zo dňa 05.04.2017. Žalovaný v II. rade uviedol, že od momentu nadobudnutia predmetného bytu (odberného miesta) do vlastníctva žalovaného v I. rade, ako aj v období kedy predmetný byt vlastnil žalovaný v II. rade, t. j. rozhodného obdobia, užívala predmetný byt, na základe osobitného zmluvného vzťahu, výlučne len pani L. H. a prípadne iné jej blízke osoby. Pani L. H. (žalovaná v III. rade na základe a titulom práva užívať predmetný byt (odberné miesto) vždy uzatvárala a mala uzavreté všetky zmluvy podľa zákona č. 251/2012 Z. z. ohľadne dodávky elektriny do predmetného bytu (odberného miesta) so spoločnosťou ZSE Energia, a. s. so žalobcom. Žalovaný v II. rade, hoci vlastník predmetného bytu (odberného miesta) nemal v rozhodnom období, právne postavenie odberateľa elektriny v domácnosti (v predmetnom byte ako odbernom mieste) v zmysle § 2 a § 26 zákona č. 251/2012 Z. z. Žalovaný v II. rade, hoci vlastník predmetného bytu (odberného miesta) v období počnúc momentom nadobudnutia tohto bytu do jeho vlastníctva a končiac 30.04.2015 (žalobcom tvrdený koniec neoprávneného odberu) fakticky neodoberal a ani objektívne nemohol fakticky odoberať elektrinu v predmetnom byte (odbernom mieste). Žalovaný v II. rade mal za to, že žalobca účelovo a bez akýchkoľvek dôkazov uplatnil v tomto konaní tak voči žalovanému v I. rade, ako aj voči žalovanému v II. rade, nárok na náhradu škody spôsobenú mu, ak vôbec, neoprávneným odberom elektriny v predmetnom byte (odbernom mieste) a to neznámou treťou osobou, ktorú žalobca zjavne nevedel a nevie identifikovať. Žalovaný v II. rade mal za to, že nie sú vo vzťahu k nemu (tiež vo vzťahu k žalovanému v I. rade), ako údajne zodpovednej osobe za škodu spôsobenú neoprávneným odberom elektriny v predmetnom byte (odbernom mieste), splnené predpoklady vzniku zodpovednosti (1. porušenie právnej povinnosti, 2. existencia škody, 3. príčinná súvislosť medzi porušením právnej povinnosti a škodou, 4. zavinenie). Žalovaný v II. rade vzniesol námietku neexistencie jeho pasívnej legitímácie v tomto spore majúci za to, že ako vlastník predmetného bytu v rozhodnom období od 01.05.2012 do 30.04.2015, ktorý nemal právne postavenie odberateľa elektriny v predmetnom byte (odbernom mieste) v žalobcom tvrdenom období neoprávneného odberu elektriny od 01.05.2012 do 30.04.2015, nie je vecne ani procesne pasívne legitímovaný v tomto spore. S poukazom na ustanovenia § 106 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka a judikatúru (podľa ktorej za samostatné nároky na náhradu škody treba považovať nároky z dvoch i viacerých oddeliteľných škodových udalostí, a to i keď ide o opakovanie toho istého porušenia právnej povinnosti medzi tými istými subjektmi, a z hľadiska premlčania preto nároky na náhradu škôd vznikajúcich a narastajúcich pokračujúcim porušovaním tej istej právnej povinnosti nemožno považovať za jediný neoddeliteľný nárok na náhradu škody, ktorý by vznikol až po skončení porušovania právnej povinnosti alebo po zavŕšení celkovej škody, ale za samostatné nároky, pri uplatňovaní ktorých začína plynúť premlčacia doba, len čo sa poškodený o vzniknutých škodách dozvedel.) vzniesol žalovaný v II. rade aj námietku premlčania údajného nároku žalobcu na náhradu škody spôsobenú neoprávneným odberom elektriny v predmetnom byte (odbernom mieste) uplatneného v tomto konaní. Dôvodil, že žalobcovi vznikla údajná škoda

neoprávneným odberom elektrickej energie v predmetnom byte (odbernom mieste) údajne počnúc (prvýkrát) dňom 01.05.2012 a opakovane vznikala tým istým údajným porušením právnej povinnosti každým ďalším dňom až do dňa 30.04.2015. Žalobca si uplatnil nárok na náhradu tejto údajnej škody voči žalovanému v II. rade jeho podaním doručeným súdu dňa 20.08.2018, t. j. po uplynutí trojročnej premĺčacej doby vzťahujúcej sa na celý ním uplatnený nárok. Považujúc nárok žalobcu uplatnený v tomto konaní za nedôvodný čo do jeho výšky aj čo do titulu (právneho dôvodu) jeho vzniku, neexistujúci a voči žalovanému v II. rade uplatnený účelovo a v rozpore s dobrými mravmi, žiadal žalobcu v celom rozsahu zamietnuť do nedôvodnú a priznať žalovanému v II. rade nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

10. K vyjadreniu žalobcu zo dňa 16.08.2018, doručeného súdu dňa 20.08.2018 (bod 5. odôvodnenia rozsudku) sa vyjadrila žalovaná v I. rade (O. G.) podaním zo dňa 15.07.2019, doručeným súdu dňa 16.07.2019, ktorého obsah je totožný s obsahom Vyjadrenia žalovaného v II. rade (F. O.M. G.) zo dňa 20.02.2019, doručeného súdu dňa 21.02.2019 (predchádzajúci bod odôvodnenia rozsudku).

11. Nakoľko sa žalovanej v III. rade (L. H.) nepodarilo doručiť žalobu s prílohami do vlastných rúk na adresu podľa § 106 ods. 1 písm. a) CSP (má v registri obyvateľov Slovenskej republiky evidovaný trvalý pobyt od 24.09.2012 na adrese: S. XXXX/X G., XXX XX G. - N. S., odkiaľ sa súdu viackrát vrátili nedoručené zásielky s oznamom poštového podniku „adresát zásielky je neznámy“), a súd šetrením nezistil skutočný pobyt žalovanej v III. rade postupom podľa § 116 ods. 1 CSP, bola žalovanej v III. rade doručená žaloba s prílohami postupom podľa § 116 ods. 2 CSP dňa 18.07.2019, t. j. po 15 dňoch od zverejnenia oznámenia o podanej žalobe na úradnej tabuli Okresného súdu Bratislava I a na webovej stránke Okresného súdu Bratislava I. Ďalšie písomnosti, t. j. uznesenie č. I. 73 (výzva na vyjadrenie k žalobe) a poučenie o procesných právach a povinnostiach strán sporu, boli žalovanej v III. rade doručené postupom podľa § 116 ods. 3 CSP dňa 07.11.2018 v zmysle ustanovenia § 111 ods. 3 CSP (t. j. dňom vrátenia nedoručenej zásielky súdu). Žalovaná v III. rade sa k žalobe a jej prílohám v stanovenej lehote nevyjadrila.

12. Súd zistil, že žalovaná v I. rade (O. G.) zomrela počas konania dňa 12.03.2020.

13. Po právoplatnom skončení konania o dedičstve po nebohej žalovanej v I. rade (O. G.) a zistení dedičky po nej (jej dcéry), ktorá nadobudla po nej dedičstvo v celosti, súd Uznesením Okresného súdu Bratislava I č. k. 11Csp/22/2017-171 zo dňa 06.05.2021, právoplatným dňa 02.06.2021, rozhodol podľa § 63 ods. 2 CSP, že pokračuje v konaní s jej dedičkou G.. L. G., nar. XX.XX.XXXX, bytom H. H.J. XXXX/XX, H., ako novou žalovanou v I. rade.

14. Žalobca v podaní nazvanom „Ospravedlnenie neúčasti na pojednávaní a súhlas s konaním v neprítomnosti - sp. zn. 11Csp/22/2017“ zo dňa 15.09.2021, doručenom súdu dňa 16.09.2021, zobral žalobu proti žalovanej v I. rade (G.. L. H.) v celom rozsahu späť žiadal pokračovať v konaní so žalovaným v II. rade a žalovanou v III. rade. Vzhľadom k tomu upravil petit žaloby nasledovne: „Žalovaný v 2. rade a žalovaný v 3. rade sú povinní spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi sumu 1.580,17 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% p. a. od 06.01.2019 do zaplatenia do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Žalobcovi sa priznáva náhrada trov konania v rozsahu 100%.“ Súd posúdil toto podanie žalobcu v časti úpravy petitu žaloby podľa jej obsahu v súlade s ustanovením § 124 ods. 1 CSP ako zmenu žaloby podľa ustanovení § 140 ods. 1 CSP (oproti pôvodnému petitu žaloby žalobca rozšíril uplatnené právo na žalovaného v II. rade a žalovanú v III. rade ako nerozlučných spoločníkov žiadajúc, aby boli zaviazaní plniť spoločne a nerozdielne) a § 140 ods. 2 CSP (zároveň je to i podstatná zmena a doplnenie rozhodujúcich skutočností tvrdených v žalobe, zmena percentuálnej výšky úroku z omeškania a prvého dňa omeškania s plnením peňažného dlhu oproti pôvodnému petitu žaloby). Okrem toho, žalobca uviedol, že nemal v čase podania žaloby vedomosť o tom, že vlastníkom predmetnej nehnuteľnosti, ku ktorej bolo zapojené odberné miesto, bol v rozhodnom období neoprávneného odberu elektriny (01.05.2012 - 30.04.2015) žalovaný v II. rade dôvodiac čiastočným výpisom z listu vlastníctva č. XXXX, ktorý predložil ako prílohu vyjadrenia žalobcu k odporu pôvodného žalovaného proti platobnému rozkazu, na ktorom bol ešte v čase 17.08.2018 evidovaný ako vlastníkom nehnuteľnosti (odberného miesta) zomrelý pôvodný žalovaný K. G. s manželkou O. G. kontinuálne od roku 2001, pričom titul nadobudnutia je uvedený: Kúpna zmluva V-XXXX/XXXX zo dňa 24.10.2001. Zdôraznil, že skutočnosť, že výlučným vlastníkom predmetného bytu bol od roku 2008 do roku 2018 žalovaný v II. rade, nepopiera ani samotný žalovaný v II. rade a predložil súdu o tom dôkazy. Tvrdil však, že o skutočnosti, že výlučným

vlastníkom predmetného bytu (odberného miesta) bol v rozhodnom období neoprávneného odberu elektriny (01.05.2012 - 30.04.2015) žalovaný v II. rade, sa dozvedel až dňa 18.07.2018 z podania pôvodného žalovaného (K. G.) označeného ako odpor proti platobnému rozkazu, a svojím podaním zo dňa 16.08.2018 rozšíril žalobu na strane žalovaného o žalovaného v II. rade a žalovaného v III. rade. Žalovaný v II. rade ďalej uviedol, že už samotné tvrdenie žalovaného v II. rade je dôkazom o tom, že odberné miesto bolo bez uzatvorenej zmluve o dodávke elektriny alebo združenej dodávke elektriny a zakladá objektívnu zodpovednosť žalovaného v II. rade ako vlastníka nehnuteľnosti za neoprávnený odber elektriny v odbernom mieste podľa § 46 ods. 1 bod 2. zákona o energetike. Za neopodstatnenú označil žalobca námietku premičania vznesenú žalovaným v II. rade dôvodiac tým, že žalobca sa o tom, kto za škodu zodpovedá (podľa neho spoločne a nerozdielne žalovaný v II. rade a žalovaná v III. rade) dozvedel až z podania pôvodného žalovaného a to dňa 20.08.2018, pričom tento dátum považuje aj za deň, kedy uplatnil škodu voči žalovaným v II. a III. rade (poznámka súdu: žalobca na jednom mieste tohto svojho podania uvádza, že sa dozvedel o tom, kto za škodu zodpovedá dňa 18.07.2018 /čo je správne tvrdenie, lebo dňa 18.07.2018 prevzal vtedajší advokát žalobcu odpor pôvodného žalovaného proti platobnému rozkazu, ku ktorému mal povinnosť sa vyjadriť/ a na inom mieste zase uvádza, že sa dozvedel o tom, kto za škodu zodpovedá dňa 20.08.2018 /čo nie je správne tvrdenie/).

15. Súd vykonal dokazovanie výsluchom žalovaného v II. rade, výpoveďami žalobcu a advokáta žalovaných v I. a II. rade, oboznámením sa s listinami tvoriacimi obsah súdneho spisu, a to najmä so žalobou a jej prílohami: Protokolom o zistení neoprávneného odberu v zmysle zákona o energetike zo dňa 30.04.2015 (číslo záznamu 004720), fotografickou dokumentáciou zhotovenou poverenými zamestnancami žalobcu počas kontroly na odbernom mieste S. X/B, G., dňa 30.04.2015, Výpočtom škody spôsobenej neoprávneným odberom elektriny podľa zákona č. 251/2012 Z. z. v znení neskorších predpisov zo dňa 30.04.2015 (číslo spisu 004720, XXXXXXXXXXXX), Vyúčtovaním č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 12.10.2015 znejúcim na sumu 1.580,17 eur so splatnosťou 11.11.2015, ktorým si žalobca vyúčtoval náhradu škody za neoprávnený odber elektriny pôvodným žalovaným; Pokusom o zmier zo dňa 12.10.2015; Odporom pôvodného žalovaného proti platobnému rozkazu zo dňa 30.06.2017 a jeho prílohami: Zmluvou o výstavbe bytu zo dňa 08.02.2001 uzatvorenou medzi Danubia Holding, a. s. ako stavebníkom - obstarávateľom výstavby a pôvodným žalovaným ako stavebníkom, Darovacou zmluvou zo dňa 25.04.2008 uzavretou medzi pôvodným žalovaným a jeho manželkou O. G. ako darcami a Ing. O.M. G. ako obdarovaným, ktorej vklad bol povolený Správou katastra pre hlavné mesto Slovenskej republiky Bratislavu dňa 02.05.2008 pod č. V: XXXXX/XX; Vyjadrením žalobcu k odporu pôvodného žalovaného proti platobnému rozkazu nazvaným „Odpoveď na výzvu súdu“ zo dňa 16.08.2018 a jeho prílohami: čiastočným výpisom z LV č. XXXX vyhotoveným dňa 17.08.2018, fotografiou elektromera č. XXXXXXXX so stavom 51 660,5 kWh s dátumom vyhotovenia 30.04.2015, výsledkami odpočtov elektromera č. XXXXXXXX, výpisom z evidencie odberateľov k odbernému miestu (stromový diagram), nedatovanou výzvou žalobcu adresovanou pôvodnému žalovanému na umožnenie prístupu k odbernému miestu, duplikátom Faktúry č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 23.06.2010 so splatnosťou 09.07.2010 vystavenou ZSE Energia, a. s. na sumu -70,72 eur (preplatok) L. H. (terajšej žalovanej v III. rade) za fakturované obdobie 08.07.2009 - 19.06.2010; Vyjadrením žalovaného v II. rade zo dňa 20.02.2019, doručeným súdu dňa 21.02.2019 a jeho prílohami: Zmluvou o výstavbe bytu zo dňa 08.02.2001 uzatvorenou medzi Danubia Holding, a. s. ako stavebníkom - obstarávateľom výstavby a pôvodným žalovaným K. G. ako stavebníkom, Darovacou zmluvou zo dňa 25.04.2008 uzavretou medzi pôvodným žalovaným K. G. a jeho manželkou O. G. ako darcami a Ing. O. G. ako obdarovaným, ktorej vklad bol povolený Správou katastra pre hlavné mesto Slovenskej republiky Bratislavu dňa 02.05.2008 pod č. V: XXXXX/XX, čiastočným výpisom z LV č. XXXX, k. ú. N. S., vyhotoveným dňa 21.02.2019; Vyjadrením žalovanej v I. rade zo dňa 15.07.2019, doručeným súdu dňa 16.07.2019 a jeho prílohami: Zmluvou o výstavbe bytu zo dňa 08.02.2001 uzatvorenou medzi Danubia Holding, a. s. ako stavebníkom - obstarávateľom výstavby a pôvodným žalovaným K. G. ako stavebníkom, Darovacou zmluvou zo dňa 25.04.2008 uzavretou medzi pôvodným žalovaným K. G. a jeho manželkou O. G. ako darcami a F. O. G. ako obdarovaným, ktorej vklad bol povolený Správou katastra pre hlavné mesto Slovenskej republiky Bratislavu dňa 02.05.2008 pod č. V: XXXXX/XX, čiastočným výpisom z LV č. XXXX, k. ú. N. S., vyhotoveným dňa 02.05.2008; Podaním žalobcu nazvaným „Ospravedlnenie neúčasti na pojednávaní a súhlas s konaním v neprítomnosti - sp. zn. 11Csp/22/2017“ zo dňa 15.09.2021, doručenom súdu dňa 16.09.2021.

16. Poverená zástupkyňa žalobcu pri výpovedi na pojednávaní dňa 15.10.2021 zotrvala na žalobe a následných písomných vyjadreniach. Nad ich rámec uviedla, že to, že v odbernom mieste sa nachádzala

iná osoba ako žalovaný v II. rade nezakladá jeho vyvinenie zo zodpovednosti za škodu spôsobenú neoprávneným odberom elektriny, nakoľko ide o objektívnu zodpovednosť. Ďalej uviedla, že žalobca nemal žiaden vzťah so žalovanou v III. rade, pretože žalobca nie je dodávateľ elektriny, ale distribútor. Aj sám žalovaný v II. rade tvrdí, že žalovaná v III. rade odoberala elektrinu. Žalobca nemusí žalovať iba vlastníka. Keď žalobca nevie, kto je nájomca v byte, tak žaluje vlastníka nehnuteľnosti. K nezodpovednosti a nepreukázaniu v podaní zo dňa 15.09.2021, doručenom súdu dňa 16.09.2021 (ktorým žalobca upravil petičnú žalobu tak, že žalovaný v II. rade a žalovaný v III. rade sú povinní spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi sumu 1.580,17 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,00% ročne od 06.01.2019 do zaplataenia), prečo žalobca považuje deň 06.01.2019 za prvý deň omeškania s plnením peňažného dlhu, uviedla, že dátum 06.01.2019 vychádza z podania žalovaného v II. rade, kedy uvádza súdu v podaní zo dňa 20.02.2019, že vtedy sa dozvedel, keď mu bolo doručené uznesenie okresného súdu, ktorým na základe návrhu žalobcu súd vyhovel návrhu a pripustil pristúpenie žalovaného v II. rade do konania na strane žalovaného Ing. O. G. ako žalovaného v II. rade a pani L. H. ako žalovaného v III. rade. Podľa názoru žalobcu, tento nárok nie je premlčaný, lebo splatnosť vyúčtovania bola dňa 11.11.2015. Dňa 30.04.2015 sa žalobca dozvedel o škode, ale o tom, kto je zodpovedný za škodu sa dozvedel až 17.08.2018. Zdôraznil, že žalobca predložil súdu aj katasterportal, kde bol stále uvedený pôvodný žalovaný, a nebol tam vôbec poznačený predmet vlastníctva. V záverečnej reči poverená zástupkyňa žalobcu uviedla, že vzhľadom k tomu, že súd v predbežnom právnom názore vyjadril, že voči žalovanému v II. rade je nárok uplatnený touto žalobou premlčaný, uplatňuje si žalobca náhradu škody voči žalovanej v III. rade, nakoľko z prednesov a písomných vyjadrení je nesporné, že elektrinu v rozhodnom období odoberala žalovaná v III. rade. S poukazom na to, že nejde o spotrebiteľský spor a že sú splnené podmienky na vydanie rozsudku pre zmeškanie, navrhla vydať rozsudok pre zmeškanie voči žalovanej v III. rade.

17. Advokát žalovaných v II. a III. rade pri výpovedi na pojednávaní dňa 15.10.2021 zotrval na všetkých predošlých písomných vyjadreniach. Opakovane trval na námietke premlčania nároku uplatneného žalobcom v tomto konaní voči žalovanému v II. rade s poukazom na ustanovenie § 106 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého: „Právo na náhradu škody sa premlčí za dva roky odo dňa, kedy sa poškodený dozvie o škode a o tom, kto za ňu zodpovedá, pričom najneskoršie sa právo na náhradu škody premlčí za tri roky odo dňa kedy došlo k udalosti, z ktorej škoda vznikla.“ Žalovaný v II. rade osobitne poukázal na to, že plynutie premlčacej doby v danom prípade nie je možné počítvať od 11.11.2015, čo je dátum splatnosti vyúčtovania, ale od posledného dňa, v ktorom došlo ku škodovej udalosti, ktorou je v danom prípade neoprávnený odber elektrickej energie v predmetnom odbernom mieste. Keďže posledný škodový deň je 30.04.2015, mal za to, že objektívna premlčacia lehota začala plynúť 01.05.2015. Vyhodnotil ako irelevantné, keby sa žalobca dozvedel o údajnom škodcovi, resp. o tom, kto zodpovedá za škodu, lebo subjektívna lehota uplynie vždy najneskôr uplynutím objektívnej. Nemôže sa stať, že by subjektívna premlčacia lehota plynula po uplynutí objektívnej premlčacej lehoty. Osobitne poukázal na to, že pri začatí objektívnej premlčacej lehoty dňa 01.05.2015 a pri návrhu na pristúpenie žalovaného v II. rade do konania, t. j. kedy bol voči nemu uplatnený nárok dňa 17.08.2018, bola objektívna premlčacia lehota tri mesiace uplynutá dňa 01.05.2018, čo znamená, že nárok je premlčaný a námietka premlčania je relevantná. Poznamenal, že samozrejme ju nemôže uplatňovať za žalovanú v III. rade, ale čo sa týka žalovaného v II. rade je nárok premlčaný.

18. Žalovaný v II. rade, pri výsluchu ako strany sporu, na návrh advokáta žalovaného v II. rade, uviedol, že je rozhodne známe, že bol majiteľom bytu v danom období, ale žalobca označil ako vlastníka bytu jeho brata v tom období dôvodiac čiastočným výpisom z katastra nehnuteľností. Žalovaný v II. rade považoval takýto postup žalobcu za zavádzanie, pretože uvedený čiastočný výpis z katastra nehnuteľností, v ktorom figurovalo meno pôvodného žalovaného, hovorí o marginálnom podiele na spoločných priestoroch domu, ale nie o vlastníctve bytu, v ktorom malo dochádzať k neoprávnenému odberu. Táto skutočnosť bola verejne dostupná. Pôvodný žalovaný namietal vlastníctvo bytu v rozhodnom období v článku 3 odporu proti platobnému rozkazu, vzniesol námietku nedostatku pasívnej vecnej legitímácie v tomto konaní. Žalovaný v II. rade zdôraznil, že pri skúmaní, aký existoval vzťah medzi žalovanou v III. rade a žalobcom, sa dozvedel, že existoval medzi nimi zmluvný vzťah, na základe ktorého žalobca pravidelne posielal faktúry a vyúčtovania žalovanej v III. rade a prijímal od nej aj platby. Za nepravdepodobné označil tvrdenie žalobcu o tom, že nemal uzatvorenú zmluvu, keďže prijímal peniaze a posielal faktúry konkrétnej osobe. Okrem toho, pri preverovaní platieb, sa žalovaný v II. rade dozvedel od zamestnancov žalobcu, že aj po zistení o neoprávnenom odbere boli ďalej vystavované faktúry žalovanej v III. rade, hoci pôvodne nebola žalovanou stranou, a až následne urobil žalobca zápočet

platieb voči poslednej zaplatenej platbe od žalovanej v III. rade, a k tomuto dátumu ukončil ich zmluvný vzťah s tým, že ďalšie vystavené faktúry stornoval. Z toho žalovanému v II. rade jednoznačne vyplynulo, že po celú dobu žalobca vedel, kto je odberateľom elektriny, komunikoval s ním, a až, keď bol zrejme neúspešný, následne stornoval faktúry, urobil zápočet voči poslednej zaplatenej, ukončil zmluvu, a začal hľadať tretie osoby, ktoré by mohli vykonať úhradu s tým, že si nedal ani tú námahu, aby zistil z katastra, kto v rozhodnom období bol majiteľom bytu. Ak by boli pravdivé tvrdenia žalobcu o tom, že mal preukázané podľa výpisu z katastra, že pôvodným majiteľom v rozhodnom období bol pôvodný žalovaný, je ťažko pochopiteľné, prečo následne stiahol voči nemu žalobu. Podľa žalovaného v II. rade môže byť jediným vysvetlením to, že žalobca si uvedomil svoj omyl, ale až po uplynutí niekoľkých rokov.

19. Podľa § 420 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov (ďalej len „Občiansky zákonník“), každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

20. Podľa § 442 ods. 1 Občianskeho zákonníka, uhrádza sa skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk).

21. Podľa § 40 ods. 9 zákona č. 251/2012 Z. z. o energetike a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu zistenia neoprávneného odberu elektrickej energie žalovanou, t. j. ku dňu 30.04.2015 (ďalej len „zákon č. 251/2012 Z. z. v znení účinnom v rozhodnom čase“), výrobca elektriny alebo koncový odberateľ elektriny je povinný umožniť prevádzkovateľovi prenosovej sústavy, prevádzkovateľovi distribučnej sústavy alebo poverenej osobe prístup k určenému meradlu a k odbernému elektrickému zariadeniu na účel vykonania kontroly, výmeny, odobratia určeného meradla alebo zistenia odobratého množstva elektriny. Prevádzkovateľ prenosovej sústavy a prevádzkovateľ distribučnej sústavy je povinný oznámiť výrobcovi elektriny alebo koncovému odberateľovi elektriny s tým súvisiace prerušenie dodávky elektriny.

22. Podľa § 46 ods. 1 písm. a) bod 2. zákona č. 251/2012 Z. z. v znení účinnom v rozhodnom čase, neoprávneným odberom elektriny je odber elektriny bez uzavretej zmluvy o dodávke alebo združenej dodávke elektriny.

23. Podľa § 46 ods. 2 zákona č. 251/2012 Z. z. v znení účinnom v rozhodnom čase, pri neoprávnenom odbere elektriny je ten, kto elektrinu odoberal, povinný uhradiť skutočne vzniknutú škodu. Ak nemožno vyčísliť skutočne vzniknutú škodu na základe objektívnych a spoľahlivých podkladov, použije sa spôsob výpočtu škody spôsobenej neoprávneným odberom elektriny ustanovený všeobecne záväzným právnym predpisom vydaným podľa § 95 ods. 1 písm. i).

24. Podľa § 46 ods. 4 zákona č. 251/2012 Z. z. v znení účinnom v rozhodnom čase, prevádzkovateľ distribučnej sústavy je oprávnený vykonať potrebné technické opatrenia v distribučnej sústave na účel zabránenia neoprávnenému odberu elektriny.

25. Podľa § 95 ods. 1 písm. i) zákona č. 251/2012 Z. z. v znení účinnom v rozhodnom čase, ministerstvo vydá všeobecne záväzný právny predpis, ktorým ustanoví spôsob výpočtu škody spôsobenej neoprávneným odberom elektriny podľa § 46 ods. 2.

Týmto všeobecne záväzným právnym predpisom je Vyhláška Ministerstva hospodárstva Slovenskej republiky č. 292/2012 Z. z., ktorou sa ustanovuje spôsob výpočtu škody spôsobenej neoprávneným odberom elektriny v znení neskorších predpisov.

26. Podľa § 1 ods. 1 Vyhlášky Ministerstva hospodárstva Slovenskej republiky č. 292/2012 Z. z., ktorou sa ustanovuje spôsob výpočtu škody spôsobenej neoprávneným odberom elektriny v znení účinnom ku dňu zistenia neoprávneného odberu elektrickej energie žalovanou, t. j. ku dňu 30.04.2015 (ďalej len „Vyhláška MH SR č. 292/2012 Z. z. v znení účinnom v rozhodnom čase“), škoda spôsobená neoprávneným odberom elektriny sa vypočíta vynásobením celkovej spotreby elektriny počas trvania neoprávneného odberu elektriny určenej podľa odseku 4 cenou neoprávnene odobratej elektriny podľa odseku 2.

27. Podľa § 1 ods. 2 Vyhlášky MH SR č. 292/2012 Z. z. v znení účinnom v rozhodnom čase, cena neoprávnene odobratej elektriny sa vypočíta ako súčet týchto hodnôt:

a) jedenaplnásobku ceny elektriny na straty určenej ako aritmetický priemer cien elektriny na účely pokrytia strát všetkých prevádzkovateľov regionálnych distribučných sústav bez nákladov na odchýlku, platnej počas trvania neoprávneného odberu elektriny; jedenaplnásobkom ceny elektriny na straty sa rozumejú tie ceny, ktoré sú platné pre obdobie neoprávneného odberu elektriny,

b) najvyššej hodnoty variabilnej zložky tarify za distribúciu elektriny schválenej Úradom pre reguláciu sieťových odvetví (ďalej len „úrad“) pre príslušného prevádzkovateľa sústavy cenovým rozhodnutím platnej počas trvania neoprávneného odberu elektriny pre napätovú úroveň, z ktorej došlo k neoprávnenému odberu elektriny; v prípade neoprávneného odberu elektriny odberateľom elektriny v domácnosti sa použije hodnota variabilnej zložky tarify za distribúciu elektriny pre odberateľov elektriny v domácnosti; najvyššou hodnotou variabilnej zložky tarify za distribúciu elektriny sa rozumie hodnota tarify za odobratú elektrinu platná pre obdobie neoprávneného odberu elektriny,

c) ostatných taríf, poplatkov a odvodov určených úradom príslušnému prevádzkovateľovi sústavy cenovým rozhodnutím platných počas trvania neoprávneného odberu elektriny vrátane odvodu do jadrového fondu podľa osobitného predpisu.

28. Podľa § 1 ods. 3 Vyhlášky MH SR č. 292/2012 Z. z. v znení účinnom v rozhodnom čase, ak odberateľ nemá uzatvorenú zmluvu o združenej dodávke elektriny alebo zmluvu o distribúcii a prístupe do distribučnej sústavy, ku škode určenej podľa odseku 1 sa pripočíta škoda, ktorá sa určí ako súčin výkonu určeného podľa odseku 5 alebo podľa menovitej hodnoty hlavného ističa alebo praktickej zaťažiteľnosti elektrického vodiča podľa odseku 6 a najvyššej hodnoty tarify za výkon schválenej úradom pre príslušného prevádzkovateľa sústavy cenovým rozhodnutím platnej v čase neoprávneného odberu pre napätovú úroveň, z ktorej došlo k neoprávnenému odberu elektriny.

29. Podľa § 1 ods. 4 Vyhlášky MH SR č. 292/2012 Z. z. v znení účinnom v rozhodnom čase, celková spotreba elektriny počas trvania neoprávneného odberu elektriny sa vypočíta vynásobením dennej spotreby neoprávneného odberateľa elektriny (ďalej len „denná spotreba“) zistenej podľa odsekov 5 a 6 počtom dní, počas ktorých neoprávnený odber elektriny trval. Ak nemožno zistiť čas trvania neoprávneného odberu elektriny, predpokladá sa, že neoprávnený odber elektriny trval odo dňa nasledujúceho po vykonaní kontroly odberného elektrického zariadenia alebo od výmeny, alebo odobratia určeného meradla prevádzkovateľom sústavy, najdlhšie za obdobie posledných 183 dní.

30. Podľa § 1 ods. 5 Vyhlášky MH SR č. 292/2012 Z. z. v znení účinnom v rozhodnom čase, denná spotreba pri neoprávnenom odbere elektriny, ak odberné elektrické zariadenie je pripojené na prenosovú sústavu alebo distribučnú sústavu s napätím medzi fázami nad 52 kV, a pri neoprávnenom odbere elektriny, ak odberné elektrické zariadenie je pripojené na distribučnú sústavu s napätím medzi fázami od 1 kV do 52 kV, sa vypočíta tak, že

a) menovité výkony všetkých transformátorov odberateľa určených na priamy odber elektriny sa vynásobia dobou využitia počas 16 hodín denne, ak nebola zistená dlhšia doba využitia,

b) na výpočet sa použije hodnota účinníka rovnajúca sa jednej,

c) za odber elektrického výkonu sa považuje rezervovaný výkon; ak výkon nebol dohodnutý, považuje sa za rezervovaný výkon súčet menovitých výkonov všetkých transformátorov.

31. Podľa § 1 ods. 6 Vyhlášky MH SR č. 292/2012 Z. z. v znení účinnom v rozhodnom čase, denná spotreba pri neoprávnenom odbere elektriny, ak odberné elektrické zariadenie je pripojené na distribučnú sústavu s napätím medzi fázami do 1 kV, sa vypočíta tak, že ak

a) je pred bodom pripojenia neoprávneného odberu elektriny hlavný istič, na výpočet sa použije menovitá hodnota hlavného ističa pred bodom pripojenia neoprávneného odberu a časové využitie 12 hodín za deň, ak nebola zistená denná doba využitia dlhšia; pri výpočte škody spôsobenej neoprávneným odberom podľa istiaceho prvku sa zohľadňuje, či je neoprávnený odber uskutočňovaný z jednej alebo z viacerých fáz,

b) nie je pred bodom pripojenia neoprávneného odberu elektriny hlavný istič, vychádza sa z praktickej zaťažiteľnosti všetkých elektrických vodičov, prostredníctvom ktorých je uskutočňovaný neoprávnený odber elektriny, alebo z menovitého príkonu pripojených spotrebičov zistených v čase zistenia neoprávneného odberu alebo z prevádzkovateľom sústavy nameraných a zdokumentovaných hodnôt prúdu na neoprávnenom pripojených elektrických vodičoch a časového využitia 12 hodín za deň, ak nebola zistená denná doba využitia dlhšia.

32. Podľa § 1 ods. 7 Vyhlášky MH SR č. 292/2012 Z. z. v znení účinnom v rozhodnom čase, k škode vypočítanej podľa odseku 1 sa pripočítajú nevyhnutné náklady prevádzkovateľa sústavy spojené so zisťovaním a s odstránením neoprávneného odberu elektriny.

33. Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

34. Podľa § 106 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právo na náhradu škody sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa poškodený dozvie o škode a o tom, kto za ňu zodpovedá.

35. Podľa § 106 ods. 2 Občianskeho zákonníka, najneskoršie sa právo na náhradu škody premlčí za tri roky, a ak ide o škodu spôsobenú úmyselne, za desať rokov odo dňa, keď došlo k udalosti, z ktorej škoda vznikla; to neplatí, ak ide o škodu na zdraví.

36. Podľa § 124 ods. 1 CSP, každé podanie sa posudzuje podľa jeho obsahu.

37. Podľa § 139 CSP, žalobca môže počas konania so súhlasom súdu meniť žalobu.

38. Podľa § 140 ods. 1 CSP, zmena žaloby je návrh, ktorým sa rozširuje uplatnené právo alebo sa uplatňuje iné právo.

39. Podľa § 140 ods. 2 CSP, zmenou žaloby je i podstatná zmena alebo doplnenie rozhodujúcich skutočností tvrdených v žalobe.

40. Podľa § 142 ods. 1 CSP, o prípustnosti zmeny žaloby súd rozhodne spravidla na pojednávaní, na ktorom bola zmena navrhnutá, alebo na pojednávaní, ktoré nasleduje bezprostredne po tom, ako bola zmena žaloby uplatnená podaním mimo pojednávania.

41. Podľa § 144 CSP, žalobca môže vziať žalobu späť.

42. Podľa § 145 ods. 2 CSP, ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzati žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

43. Podľa § 146 ods. 1 CSP, súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzatiu žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie.

44. Podľa § 274 CSP, na pojednávaní rozhodne súd o žalobe podľa § 137 písm. a) na návrh žalobcu rozsudkom pre zmeškanie, ktorým žalobe vyhovie, ak
a) sa žalovaný nedostavil na pojednávanie vo veci, hoci bol naň riadne a včas predvolaný a v predvolaní na pojednávanie bol žalovaný poučený o následku nedostavenia sa vrátane možnosti vydania rozsudku pre zmeškanie a
b) žalovaný neospravedlnil svoju neprítomnosť včas a vážnymi okolnosťami.

45. Podľa § 276 CSP, ak je v jednej veci viacero žalovaných a nejde o samostatné spoločenstvo podľa § 76, rozsudok pre zmeškanie možno vydať iba ak podmienky na jeho vydanie spĺňa každý z nich.

46. Žalobca v podaní nazvanom „Ospravedlnenie neúčasti na pojednávaní a súhlas s konaním v neprítomnosti - sp. zn. 11Csp/22/2017“ zo dňa 15.09.2021, doručenom súdu dňa 16.09.2021, zobral žalobu proti žalovanej v I. rade (G.. L. H.) v celom rozsahu späť a žiadal pokračovať v konaní so žalovaným v II. rade a žalovanou v III. rade. Súd konanie proti žalovanej v I. rade zastavil v I. výroku enunciatú rozsudku v súlade s citovaným ustanovením § 145 ods. 2 CSP. Súhlas žalovaných v I., II. a III. rade so späťvzatím žaloby proti žalovanej v I. rade nebol potrebný, pretože k späťvzatiu žaloby proti žalovanej v I. rade došlo skôr, než sa začalo pojednávanie v zmysle citovaného ustanovenia § 146 ods. 1 veta druhá CSP.

47. Vzhľadom na späťvzatie žaloby proti žalovanej v I. rade upravil žalobca v podaní nazvanom „Ospravedlnenie neúčasti na pojednávaní a súhlas s konaním v neprítomnosti - sp. zn. 11Csp/22/2017“ zo dňa 15.09.2021, doručenom súdu dňa 16.09.2021, petit žaloby nasledovne: „Žalovaný v 2. rade a žalovaný v 3. rade sú povinní spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi sumu 1.580,17 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% p. a. od 06.01.2019 do zaplatenia do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Žalobcovi sa priznáva náhrada trov konania v rozsahu 100%.“ Súd posúdil toto podanie žalobcu v časti úpravy petitu žaloby podľa jej obsahu v súlade s ustanovením § 124 ods. 1 CSP ako zmenu žaloby podľa ustanovení § 140 ods. 1 CSP (oproti pôvodnému petitu žaloby žalobca rozšíril uplatnené právo na žalovaného v II. rade a žalovanú v III. rade ako nerozlučných spoločníkov žiadajúc, aby boli zaviazaní plniť spoločne a nerozdielne) a § 140 ods. 2 CSP (zároveň je to i podstatná zmena a doplnenie rozhodujúcich skutočností tvrdných v žalobe, zmena percentuálnej výšky úroku z omeškania a prvého dňa omeškania s plnením peňažného dlhu oproti pôvodnému petitu žaloby). Súd v II. výroku enunciatu rozsudku pripustil zmenu žaloby požadovanú žalobcom v podaní nazvanom „Ospravedlnenie neúčasti na pojednávaní a súhlas s konaním v neprítomnosti - sp. zn. 11Csp/22/2017“ zo dňa 15.09.2021, doručenom súdu dňa 16.09.2021, v súlade s citovaným ustanovením § 142 ods. 1 CSP, tak, že petit žaloby bude znieť: „Žalovaný v II. rade a žalovaná v III. rade sú povinní spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi sumu 1.580,17 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,00% ročne od 06.01.2019 do zaplatenia, do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Žalobcovi sa priznáva náhrada trov konania v rozsahu 100%.“

48. Predovšetkým súd konštatuje, že vzťah medzi žalobcom a žalovanými v II. a III. rade (po pripustení zmeny žaloby v II. výroku enunciatu rozsudku) nie je vzťahom spotrebiteľským v zmysle ustanovení § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka. Žalobca ako prevádzkovateľ distribučnej sústavy uzatvára s odberateľmi zmluvy o pripojení do distribučnej sústavy, nie je oprávnený uzatvárať zmluvy týkajúce sa dodávky elektriny, v zmluvných vzťahoch s odberateľmi elektrickej energie nevystupuje a ani nemôže vystupovať ako dodávateľ. Žalobcov nárok na náhradu škody nevyplýva zo spotrebiteľského vzťahu medzi stranami sporu a ani povinnosť žalovaných ako odberateľov elektriny nahradiť spôsobenú škodu nevyplýva zo spotrebiteľskej zmluvy, ale ex lege z ustanovenia § 46 ods. 2 zákona č. 251/2012 Z. z. o energetike a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov. Skutočnosť, že medzi stranami sporu nejde o vzťah spotrebiteľský, vyplýva napr. z Uznesenia Krajského súdu v Nitre sp. zn. 9Co/215/2016 zo dňa 06.04.2017 alebo Rozsudku Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 5Co/169/2015 zo dňa 17.05.2016.

49. Zodpovednosť za neoprávnený odber elektrickej energie bez uzavretej zmluvy o dodávke alebo združenej dodávke elektriny je koncipovaná ako objektívna zodpovednosť, a teda odberateľ elektrickej energie je zodpovedný za protiprávny stav vzniknutý v dôsledku pôsobenia správania, ktoré objektívne právo nepovoľuje, a to bez zreteľa na subjektívny predpoklad spočívajúci v jeho zavinení a bez možnosti liberácie (Uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 15Co/80/2012 zo dňa 11.07.2012, tiež Rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 14Co/776/2014 zo dňa 16.06.2015, Rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6 Cdo 76/2010 zo dňa 03.10.2011). Objektívna zodpovednosť znamená, že neoprávneným odberom je každý odber bez uzavretej zmluvy o dodávke alebo združenej dodávke elektriny. V takomto prípade nie je podstatné, kto takéto porušenie vykonal, zodpovedným je vlastník nehnuteľnosti (odberného miesta). Keďže vlastníctvo zaväzuje, bolo povinnosťou žalovaného v II. rade ako vlastníka predmetného bytu (odberného miesta) vykonať opatrenia, aby nedochádzalo v rozhodnom období (01.05.2012 - 30.04.2015) k neoprávnenému odberu elektriny žalovanou v III. rade ako nájomcom, keďže podľa vyjadrenia žalovaného v II. rade tento, ako prenajímateľ, prenajímal predmetný byt žalovanej v III. rade ako nájomcovi. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že vlastníkom predmetnej nehnuteľnosti, ku ktorej bolo zapojené odberné miesto, bol v rozhodnom období neoprávneného odberu elektriny (01.05.2012 - 30.04.2015) žalovaný v II. rade, o čom svedčia tvrdenia samotného žalovaného v II. rade produkované jednak v jeho písomnom vyjadrení zo dňa 20.02.2019, doručenom súdu dňa 21.02.2019, a jednak v jeho ústnom vyjadrení pri výsluchu, ako strany sporu, na pojednávaní dňa 15.10.2021; listinný dôkaz predložený žalovaným v II. rade: Darovacia zmluva zo dňa 25.04.2008 uzavretá medzi pôvodným žalovaným K. G. a jeho manželkou O. G.H. ako darcami a F. O. G. ako obdarovaným, ktorej vklad bol povolený Správou katastra pre hlavné mesto Slovenskej republiky Bratislavu dňa 02.05.2008 pod č. V: XXXXX/XX; listinný dôkaz predložený žalovaným v I. rade: čiastočný výpis z LV č. XXXX, k. ú. N. S., vyhotovený dňa 02.05.2008, t. j. v deň povolenia vkladu vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností na základe Darovacej zmluvy zo dňa 25.04.2008 uzavretej medzi pôvodným žalovaným K. G. a jeho manželkou O. G. ako darcami a F. O.

G. ako obdarovaným, ktorej vklad bol povolený Správou katastra pre hlavné mesto Slovenskej republiky Bratislavu dňa 02.05.2008 pod č. V: XXXXX/XX. Ďalej samotné tvrdenie žalovaného v II. rade je dôkazom o tom, že odberné miesto bolo bez uzatvorenej zmluvy o dodávke elektriny alebo združenej dodávke elektriny, a teda zakladá objektívnu zodpovednosť žalovaného v II. rade ako vlastníka nehnuteľnosti, ku ktorej bolo zapojené odberné miesto, za neoprávnený odber elektriny v odbernom mieste v rozhodnom období neoprávneného odberu elektriny od 01.05.2012 do 30.04.2015 podľa citovaných ustanovení § 46 ods. 1 písm. a) bod 2. a ods. 2 zákona č. 251/2012 Z. z. v znení účinnom v rozhodnom čase. Vo vzťahu ku koncipovaniu zodpovednosti za neoprávnený odber elektrickej energie bez uzavretej zmluvy o dodávke alebo združenej dodávke elektriny ako objektívnej zodpovednosti súd odkazuje na Rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 14Co/267/2017, v ktorého odôvodnení sa uvádza: „...vlastník nehnuteľnosti sa nemôže zbaviť svojej zodpovednosti za to, že umožnil v jeho nehnuteľnosti odber elektriny len s poukazom na to, že túto nikdy neobýval, takže reálne energiu neodoberal. Takýto výklad a takéto sponchybnovanie zodpovednosti za škodu by v konečnom dôsledku viedlo k možnosti ad absurdum požadovať od dodávateľa energie preukazovať, kto konkrétne a v akom množstve v mieste zisteného neoprávneného odberu elektrinu odoberal bez zohľadnenia skutočnosti, že k existujúcemu odbernému miestu má prístup a teda možnosť odberu, ale aj zodpovednosť zaň predovšetkým vlastník nehnuteľnosti, v ktorej sa dané odberné miesto nachádza ...“.

50. Z vykovaného dokazovania súd vyvodil právny záver o premlčaní nároku uplatneného žalobcom touto žalobou proti žalovanému v II. rade (F.. O. G.), z ktorého dôvodu súd žalobu zamietol v III. výroku enunciatú rozsudku.

51. Žalovaný v II. rade účinne vzniesol námietku premlčania nároku žalobcu na náhradu škody titulom neoprávneného odberu elektrickej energie žalovaným v II. rade v predmetnom byte (odbernom mieste) v rozhodnom období neoprávneného odberu od 01.05.2012 do 30.04.2015. Žalobcovi vznikla škoda neoprávneným odberom elektrickej energie v predmetnom byte (odbernom mieste) počnúc (prvýkrát) dňom 01.05.2012 a opakovane vznikala tým istým porušením právnej povinnosti každým ďalším dňom až do dňa 30.04.2015.

52. Podľa ustanovenia § 106 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právo na náhradu škody sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa poškodený dozvie o škode a o tom, kto za ňu zodpovedá.

53. Podľa ustanovenia § 106 ods. 2 Občianskeho zákonníka, najneskoršie sa právo na náhradu škody premlčí za tri roky, a ak ide o škodu spôsobenú úmyselne, za desať rokov odo dňa, keď došlo k udalosti, z ktorej škoda vznikla; to neplatí, ak ide o škodu na zdraví.

54. Pri premlčaní práva na náhradu škody je ustanovená kombinovaná premlčacia doba, a to kratšia subjektívna a dlhšia objektívna. Ich začiatok je upravený odlišne. Tieto dve premlčacie doby začínajú plynúť, plynú a končia sa nezávisle od seba. Ich vzájomný vzťah je taký, že ak sa skončí plynutie jednej z nich, právo sa premlčí, a to aj napriek tomu, že poškodenému ešte plynie druhá premlčacia doba. Napríklad ak odo dňa, keď sa poškodený dozvedel o škode a o tom, kto za ňu zodpovedá, do uplatnenia práva na náhradu škody uplynie čas uvedený v ustanovení § 106 ods. 1 Občianskeho zákonníka a škodca v súdnom konaní vznesie námietku premlčania, právo sa premlčalo, aj keď ide o škodu spôsobenú úmyselne. Neprichádza tu už do úvahy objektívna desaťročná premlčacia doba podľa ustanovenia § 106 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Podobne je to aj v prípade, ak by ešte boli dané podmienky na plynutie subjektívnej premlčacej doby, ale už by uplynula objektívna premlčacia doba. Subjektívna premlčacia doba totiž môže plynúť iba v rámci objektívnej premlčacej doby, ktorú nemôže presiahnuť. Subjektívna premlčacia doba je dvojročná a na začatie jej plynutia vždy treba rešpektovať subjektívnu stránku poškodeného týkajúcu sa jeho a) vedomosti o škode (teda nie o protiprávnom úkone či o škodovej udalosti) ako o určitej majetkovej alebo nemajetkovej ujme určitého druhu a rozsahu, ktorú možno objektívne vyčíslieť v peniazoch do takej miery, aby poškodený mohol svoj nárok na náhradu škody uplatniť aj na súde. Okamih vzniku škody, resp. vedomosť poškodeného o tejto škode sa pritom nemusí zhodovať s okamihom škodovej udalosti či s protiprávnym konaním.; b) vedomosti o tom, kto za vzniknutú škodu zodpovedá, teda o zodpovednom subjekte. Za škodu bude obvykle zodpovedať priamo škodca, ktorý ju spôsobil. V niektorých prípadoch však za škodu môže zodpovedať aj iná osoba, napríklad ak škodu spôsobili zamestnanci právnickej či fyzickej osoby (§ 420 Občianskeho zákonníka) alebo tí, ktorí nemôžu posúdiť následky svojho konania (§ 422 ods. 1 Občianskeho zákonníka) a pod. Právo na náhradu škody sa premlčí najneskôr za tri roky, ak ide o škodu spôsobenú z nedbanlivosti

alebo o škodu, za ktorú sa zodpovedá objektívne, a za desať rokov, ak ide o škodu spôsobenú úmyselne. V týchto prípadoch objektívna premlčacia doba začína plynúť od udalosti, z ktorej škoda vznikla, t. j. od škodovej udalosti. Nároky na náhradu škody vznikajúcich a narastajúcich pokračujúcim porušovaním tej istej právnej povinnosti nemožno z hľadiska premlčania považovať za jediný nedeliteľný nárok na náhradu škody, ktorý by vznikol najskôr po skončení porušovania právnej povinnosti alebo po zavŕšení celkovej škody, ale za samostatné nároky, na uplatnenie ktorých začína plynúť premlčacia doba, len čo sa poškodený o vzniknutých škodách dozvedel.

55. V zmysle citovaného ustanovenia § 106 ods. 1 Občianskeho zákonníka a jeho interpretácie, poškodený (žalobca) sa dozvedel o škode dňa 30.04.2015, keď škodu vyčíslil Výpočtom škody spôsobenej neoprávneným odberom elektriny podľa zákona 251/2012 Z. z. v znení neskorších predpisov (číslo spisu 004720, XXXXXXXXXX) zo dňa 30.04.2015 na základe Protokolu o zistení neoprávneného odberu v zmysle zákona o energetike (číslo záznamu 004720) zo dňa 30.04.2015 ako majetkovú ujmu určitého druhu a rozsahu, ktorú objektívne vyčíslil v peniazoch sumou 1.580,17 eur do takej miery, aby mohol svoj nárok na náhradu škody uplatniť aj na súde.

56. Poškodený (žalobca) sa dozvedel o tom, kto za škodu zodpovedá dňa 30.04.2015. Neobstojí obrana žalobcu spočívajúca v tvrdení, že žalobca žaloval pôvodného žalobcu, lebo v čase podania žaloby nemal vedomosť o tom, že v rozhodnom období (neoprávnený odber elektrickej energie v období od 01.05.2012 do 30.04.2015) už nie je vlastníkom predmetného bytu a že predmetný byt je od 02.05.2008 vo výlučnom vlastníctve žalovaného v II. rade, a že o tomto získal vedomosť až z obsahu odporu pôvodného žalovaného proti platobnému rozkazu, ktorý mu súd zaslal na vyjadrenie spolu s Uznesením Okresného súdu Bratislava I č. k. 11Csp/22/2017-41 zo dňa 25.05.2018 podľa § 167 ods. 3 CSP, a ktoré jeho vtedajší advokát prevzal dňa 18.07.2018 (doručenka pripojená na č. l. 43), na základe čoho podal v písomnej Odpovedi na výzvu súdu zo dňa 16.08.2018, doručenej súdu dňa 20.08.2018 návrh na pripustenie do konania ďalších subjektov na strane žalovaných, a to F. O. G. ako žalovaného v II. rade (vlastníka a prenajímateľa predmetného bytu v rozhodnom čase neoprávneného odberu elektriny) a L. H. ako žalovanú v III. rade (nájomcu predmetného bytu v rozhodnom čase neoprávneného odberu elektriny). Získať vedomosť o žalovanom v II. rade ako výlučnom vlastníkovi bytu č. 1 na 1. p. v bytovom dome súp. č. XXXX, na S. W. Č. X/B I. G. - N. S., na odbernom mieste číslo: XXXXXXXXXX, v čase zistenia neoprávneného odberu elektrickej energie od 01.05.2012 do 30.04.2015 (t. j. získať vedomosť o tom, kto za škodu zodpovedá), umožňovala žalobcovi už v čase jeho vedomosti o škode (30.04.2015) verejne prístupná webová stránka Katastrálneho portálu Úradu geodézie, kartografie a katastra Slovenskej republiky www.katasterportal.sk <<http://www.katasterportal.sk>>. O tom, že dňa 30.04.2015 bol na verejne prístupnej webovej stránke Katastrálneho portálu Úradu geodézie, kartografie a katastra Slovenskej republiky www.katasterportal.sk <<http://www.katasterportal.sk>>. zistiteľný údaj o žalovanom v II. rade ako výlučnom vlastníkovi predmetného bytu svedčí listinný dôkaz predložený žalovanou v I. rade ako príloha k Vyjadreniu žalovanej v I. rade zo dňa 15.07.2019, doručenému súdu dňa 16.07.2019: čiastočný výpis z LV č. XXXX, k. ú. N. S., vyhotovený dňa 02.05.2008, t. j. vyhotovený ešte v deň povolenia vkladu vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností na základe Darovacej zmluvy zo dňa 25.04.2008 uzavretej medzi pôvodným žalovaným K. G. a jeho manželkou O. G. ako darcami a F. O. G. ako obdarovaným, ktorej vklad bol povolený Správou katastra pre hlavné mesto Slovenskej republiky Bratislavu dňa 02.05.2008 pod č. V: XXXXX/XX.

57. Na margo tvrdenia žalobcu, že podľa čiastočného výpisu z LV č. XXXX vyhotoveného dňa 17.08.2018 (ktorý žalobca predložil ako prílohu k vyjadreniu žalobcu k odporu pôvodného žalovaného proti platobnému rozkazu), je k tomuto dňu evidovaný ako vlastník nehnuteľnosti stále pôvodný žalovaný s manželkou kontinuálne od roku 2001, pričom titul nadobudnutia je uvedený: Kúpna zmluva V-XXXX/XXXX zo dňa 24.10.2001 - ktorým žalobca poprel námietku pôvodného žalovaného, že v čase neoprávneného odberu elektriny na odbernom mieste (01.05.2012 - 30.04.2015) už nebol vlastníkom predmetnej nehnuteľnosti (odberného miesta), pretože ju previedol na F. O. G. (terajšieho žalovaného v II. rade) Darovacou zmluvou zo dňa 25.04.2008 uzavretou medzi pôvodným žalovaným a jeho manželkou O. G. ako darcami a Ing. O. G. ako obdarovaným, ktorej vklad bol povolený Správou katastra pre hlavné mesto Slovenskej republiky Bratislavu dňa 02.05.2008 pod č. V: XXXXX/XX; súd konštatuje, že žalobcom predložený čiastočný výpis z LV č. XXXX vyhotovený dňa 17.08.2018, nie je dôkazom o žalobcom tvrdení, že ešte v deň vyhotovenia tohto čiastočného výpisu z LV č. XXXX bol uvedený ako vlastník predmetného bytu pôvodný žalovaný K. G. s manželkou, lebo ako správne poznamenal žalovaný v II. rade počas jeho výsluchu, ako strany sporu, na pojednávaní dňa 15.10.2021, v žalobcom

predloženom čiastočnom výpise z LV č. XXXX vyhotovenom dňa 17.08.2018 je údaj iba o vlastníkoch podielu na spoločných priestoroch domu, nie údaj o vlastníctve bytu, ktorého vlastníctvo v rozhodnom období neoprávneného odberu elektriny žalovaný v II. rade nepoprel, ale potvrdil ho.

58. Žalobca nenáležite uplatnil v tomto spore najskôr voči pôvodnému žalovanému (K. G., ktorý vôbec nebol v období neoprávneného odberu elektriny, t. j. od 01.05.2012 do 30.04.2015, vlastníkom predmetného bytu /odberného miesta/) a neskôr voči žalovanej v III. rade (L. H. - terajšej žalovanej v III. rade, ktorá nikdy nebola vlastníčkou predmetného bytu /odberného miesta/, ale len jeho nájomcom, pričom zodpovednosť za škodu spôsobenú neoprávneným odberom elektriny je koncipovaná ako objektívna zodpovednosť /tzn. zodpovedá za ňu vlastník nehnuteľnosti, ku ktorej je zapojené odberné miesto/, čo počas celého sporu tvrdil aj sám žalobca) nárok na náhradu škody spôsobenú mu neoprávneným odberom elektriny v predmetnom byte (odbernom mieste), pričom osobu zodpovednú za škodu spôsobenú neoprávneným odberom elektriny na odbernom mieste v období od 01.05.2012 do 30.04.2015 (t. j. žalovaného v II. rade ako vlastníka predmetného bytu) žalobca zjavne nevedel identifikovať v čase získania vedomosti o škode (30.04.2015), ani v čase podania žaloby (11.04.2017), až do oboznámenia sa s obsahom odporu proti platobnému rozkazu podaného pôvodným žalovaným, z ktorého, podľa jeho tvrdenia, získal vedomosť o ňom (18.07.2018), hoci mu nič nebránilo získať vedomosť o ňom z verejne prístupnej webovej stránky Katastrálneho portálu Úradu geodézie, kartografie a katastra Slovenskej republiky www.katasterportal.sk už v čase získania vedomosti o škode (30.04.2015), ako už súd ozrejml vyššie.

59. Dvojročná subjektívna premlčacia doba v zmysle citovaného ustanovenia § 106 ods. 1 Občianskeho zákonníka začala plynúť 30.04.2015 (v deň udalosti, lebo je to doba, nie lehota, ako mylne tvrdil advokát žalovaného v II. rade na pojednávaní, keď určil jej začiatok 01.05.2015) a uplynula 30.04.2017.

60. Keďže v zmysle citovaného ustanovenia § 106 ods. 2 Občianskeho zákonníka a jeho výkladu, sa právo na náhradu škody premlčí najneskôr za tri roky odo dňa, keď došlo k udalosti, z ktorej škoda vznikla, ak ide o škodu, za ktorú sa zodpovedá objektívne, a zodpovednosť za neoprávnený odber elektrickej energie bez uzavretej zmluvy o dodávke alebo združenej dodávke elektriny je koncipovaná ako objektívna zodpovednosť, uplynula trojročná objektívna premlčacia doba najneskôr dňa 30.04.2018, ak za deň začiatku plynutia trojročnej objektívnej premlčacej doby považujeme deň 30.04.2015. Ak by sa za dni začiatku plynutia objektívnej premlčacej doby považovali dni od 01.05.2012 od 29.04.2015, došlo by k uplynutiu trojročných objektívnych premlčacích lehôt skôr ako 30.04.2018. Uvedené zistenie rezultuje z interpretácie ustanovenia § 106 ods. 2 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého nároky na náhradu škody vznikajúcich a narastajúcich pokračujúcim porušovaním tej istej právnej povinnosti nemožno z hľadiska premlčania považovať za jediný nedeliteľný nárok na náhradu škody, ktorý by vznikol najskôr po skončení porušovania právnej povinnosti alebo po zavŕšení celkovej škody (v danom prípade dňa 30.04.2015), ale za samostatné nároky, na uplatnenie ktorých začína plynúť premlčacia doba, len čo sa poškodený o vzniknutých škodách dozvedel.

61. Nakoľko si žalobca uplatnil nárok na náhradu škody vzniknutej mu neoprávneným odberom elektrickej energie v období od 01.05.2012 do 30.04.2015 voči žalovanému v II. rade, ako vlastníkovi predmetného bytu, ku ktorému bolo zapojené odberné miesto, podaním žalobcu doručeným súdu dňa 20.08.2018 (v Odpovedi na výzvu súdu zo dňa 16.08.2018, doručenej súdu dňa 20.08.2018, ktorým sa žalobca vyjadril k odporu pôvodného žalovaného proti platobnému rozkazu), učinil tak po uplynutí dvojročnej subjektívnej premlčacej doby (30.04.2017), ako aj po uplynutí trojročnej objektívnej premlčacej doby (30.04.2018).

62. Na premlčanie súd prihladol len na námietku žalovaného v II. rade (dlžníka) v súlade s citovaným ustanovením § 100 ods. 1 veta druhá Občianskeho zákonníka, ktorú si žalovaný v II. rade uplatnil v podaní nazvanom „Vyjadrenie žalovaného v 2. rade k vyjadreniu žalobcu zo dňa 16.08.2018“ zo dňa 20.02.2019, doručeného súdu dňa 21.02.2019. Keďže sa žalovaný v II. rade ako dlžník premlčania dovoľal, nebolo možné premlčané právo žalobcovi ako veriteľovi priznať v zmysle citovaného ustanovenia § 100 ods. 1 veta tretia Občianskeho zákonníka.

63. Z vykonaného dokazovania rezultuje, že žalovaná v III. rade (L. H.) nie je pasívne vecne legitimovaná v tomto spore.

64. Predmetná žaloba je žalobou o splnení povinnosti podľa ustanovenia § 137 písm. a) CSP. Jedným zo základných predpokladov úspešnosti takejto žaloby je aj skutočnosť, že strany sporu sú vecne legitimované. Na to, aby sa niekto stal stranou sporu, netreba, aby bol účastníkom hmotnoprávneho vzťahu, o ktorý v spore ide; stačí, ak podá žalobu (v takom prípade sa stáva žalobcom) alebo aby bola proti nemu podaná žaloba (v takom prípade sa stáva žalovaným). Či však bude žalobca v spore úspešný, závisí od toho, či je účastníkom hmotnoprávneho vzťahu, z ktorého vyvodzuje žalobou uplatnený nárok. Pre označenie stavu vyplývajúceho z hmotného práva, keď je jeden účastník subjektom práva a účastník na opačnej procesnej strane subjektom povinnosti, ktoré sú predmetom sporu, sa v civilnom procese užíva pojem vecná legitimácia. Všeobecne sa teda pod vecnou legitimáciou rozumie stav vyplývajúci z hmotného práva, kedy jedna strana sporu v civilnom procese (žalobca) je subjektom hmotnoprávneho oprávnenia, o ktoré v konaní ide (je aktívne vecne legitimovaná) a strana sporu na opačnej procesnej strane (žalovaný) je subjektom hmotnoprávnej povinnosti (je pasívne vecne legitimovaná). Nedostatok pasívnej vecnej legitimácie znamená, že ten, o kom žalobca tvrdí, že je nositeľom hmotnoprávnej povinnosti (žalovaný), nie je nositeľom hmotnoprávnej povinnosti, o ktorú v konaní ide. Ak v konaní vyjde najavo, že žalovaný nie je pasívne vecne legitimovaný (ako je tomu v tomto konaní), súd žalobu bez ďalšieho zamietne. Z hľadiska posúdenia vecnej legitimácie nie je rozhodujúce, či, a na základe čoho, sa žalobca domnieva, že subjekt, proti ktorému jeho žaloba smeruje, je subjektom určitého hmotnoprávneho vzťahu, ale vždy iba to, či ním skutočne je alebo nie je.

65. Súd konštatuje, že žalovaná v III. rade nie je v tomto civilnom spore pasívne vecne legitimovaným subjektom, pretože bola v rozhodnom období neoprávneného odberu elektriny od 01.05.2012 do 30.04.2015 len nájomcom predmetného bytu, nie jeho vlastníkom. Nakoľko je zodpovednosť za škodu titulom neoprávneného odberu elektrickej energie zodpovednosťou objektívnou, ako už súd ozrejmil vyššie, nie je žalovaná v III. rade, ako nájomca predmetného bytu, zodpovedná za škodu. Zodpovedným za škodu bol žalovaný v II. rade ako vlastník predmetnej nehnuteľnosti v rozhodnom období neoprávneného odberu elektriny od 01.05.2012 do 30.04.2015. Iba žalovaný v II. rade bol preto pasívne vecne legitimovaný v tomto spore.

66. Na základe uvedeného zistenia, že žalovaná v III. rade nie je v danom civilnom spore pasívne vecne legitimovaná, súd žalobu voči nej bez ďalšieho (t. j. bez posudzovania ďalších prostriedkov procesného útoku žalobcu voči žalovanej v III. rade a prostriedkov procesnej obrany žalovaného v II. rade voči žalovanej v III. rade v spore, nakoľko primárnym pre rozhodnutie súdu o zamietnutí žaloby voči žalovanej v III. rade je zistenie nedostatku vecnej pasívnej legitimácie žalovanej v III. rade) zamietol v III. výroku enunciatú rozsudku.

67. Návrhu žalobcu na rozhodnutie súdu o žalobe rozsudkom pre zmeškanie žalovanej v III. rade na pojednávaní, ktorým žalobe vyhovie, produkovanému na pojednávaní dňa 15.10.2021, súd nemohol vyhovieť z dôvodu, že rozhodnutie súdu o žalobe podľa § 137 písm. a) CSP na návrh žalobcu rozsudkom pre zmeškanie žalovanej v III. rade, ktorým žalobe vyhovie podľa citovaného ustanovenia § 274 CSP, vylučuje citované ustanovenie § 276 CSP, podľa ktorého ak je v jednej veci viacero žalovaných a nejde o samostatné spoločenstvo podľa § 76, rozsudok pre zmeškanie možno vydať iba ak podmienky na jeho vydanie spĺňa každý z nich. V danej súdnej veci sú dvaja žalovaní (žalovaný v II. rade a žalovaná v III. rade), nejde o samostatné spoločenstvo podľa § 76 (ide o nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 CSP, nakoľko zmenou žaloby, ktorú súd pripustil v II. výroku enunciatú rozsudku na návrh žalobcu, požaduje žalobca zaplatenie sumy 1.580,17 eur s príslušenstvom od žalovaného v II. rade a žalovanej v III. rade spoločne a nerozdielne) a podmienky na vydanie rozsudku pre zmeškanie nespĺňa každý z nich (nespĺňa ich žalovaný v II. rade).

68. O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd vo IV. výroku enunciatú rozsudku podľa § 255 ods. 1, § 256 ods. 1 v spojení s 262 ods. 1 CSP tak, že žalovaní v I., II. a III. rade majú voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%, o výške ktorých rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

69. Podľa § 251 CSP, trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

70. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

71. Podľa § 256 ods. 1 CSP, ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

72. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

73. Žalovanej v I. rade vznikol nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi v plnom rozsahu (100%) v zmysle citovaného ustanovenia § 256 ods. 1 CSP z dôvodu, že zastavenie konania proti nej (I. výrok enunciatu rozsudku) z procesného hľadiska zavinil žalobca. Citované ustanovenie § 256 ods. 1 CSP vyžaduje zodpovednosť za zavinenie strany sporu, ktorej procesný úkon mal za následok zastavenie konania, pričom otázka zavinenia sa hodnotí iba podľa procesného výsledku.

74. Žalovaní v II. a III. rade boli v konaní plne úspešní, keďže súd žalobu zamietol (III. výrok enunciatu rozsudku) v prípade žalovaného v II. rade pre dôvodne vznesenú námietku premlčania nároku uplatneného žalobcom voči nemu a v prípade žalovanej v III. rade pre neexistenciu pasívnej vecnej legitímácie v spore, preto majú žalovaní v II. a III. rade nárok na náhradu trov konania potrebných na účelné bránenie práva proti žalobcovi, ktorý vo veci úspech nemal, v rozsahu 100%, v zmysle citovaného ustanovenia § 255 ods. 1 CSP.

75. Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

76. O výške náhrady trov konania bude rozhodnuté samostatným uznesením vydaným súdnym úradníkom po právoplatnosti tohto rozsudku v súlade s citovaným ustanovením § 262 ods. 2 CSP.

Poučenie:

Proti I. výroku enunciatu tohto rozsudku, ktorým súd rozhodol o zastavení konania proti žalovanej v I. rade, je prípustné odvolanie (§ 355 ods. 2 v spojení s § 357 písm. a/ CSP).

Proti II. výroku enunciatu tohto rozsudku, ktorým súd rozhodol o pripustení zmeny žaloby, nie je prípustné odvolanie (§ 355 ods. 2 v spojení s § 357 CSP).

Proti III. výroku enunciatu tohto rozsudku, ktorým súd rozhodol o veci samej, je prípustné odvolanie (§ 355 ods. 1 CSP).

Proti IV. výroku enunciatu tohto rozsudku, ktorým súd rozhodol o nároku na náhradu trov konania, je prípustné odvolanie (§ 355 ods. 2 v spojení s § 357 písm. m/ CSP).

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP), v štyroch vyhotoveniach.

Odvolanie sa podáva v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 362 ods. 1 CSP).

Odvolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom súde (§ 362 ods. 2 CSP).

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis a uvedenie spisovej značky prebiehajúceho konania /§ 127 ods. 1 a ods. 2 CSP/) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne /odvolacie dôvody/ a čoho sa odvolateľ domáha /odvolací návrh/ (§ 363 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 CSP).

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 CSP).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 CSP).

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie (§ 366 CSP).